

Early Journal Content on JSTOR, Free to Anyone in the World

This article is one of nearly 500,000 scholarly works digitized and made freely available to everyone in the world by JSTOR.

Known as the Early Journal Content, this set of works include research articles, news, letters, and other writings published in more than 200 of the oldest leading academic journals. The works date from the mid-seventeenth to the early twentieth centuries.

We encourage people to read and share the Early Journal Content openly and to tell others that this resource exists. People may post this content online or redistribute in any way for non-commercial purposes.

Read more about Early Journal Content at <http://about.jstor.org/participate-jstor/individuals/early-journal-content>.

JSTOR is a digital library of academic journals, books, and primary source objects. JSTOR helps people discover, use, and build upon a wide range of content through a powerful research and teaching platform, and preserves this content for future generations. JSTOR is part of ITHAKA, a not-for-profit organization that also includes Ithaka S+R and Portico. For more information about JSTOR, please contact support@jstor.org.

THE ARABIC PORTION OF THE CAIRO GENIZAH AT CAMBRIDGE.

(*Seventh Article.*)

XX.

PAPER, one leaf, 14 × 21 cm.

Of the three fragments, from the Taylor-Schechter Collection, published in this article, the first consists of the beginning of "Prolegomena of Al Iskandarāni." This name, "Alexandrian," not only suggests Philo, but a brief examination reveals the fact that the fragment belongs to a work which contained a condensed translation of Philo's treatise on the *Ten Commandments*. I believe that this is the only instance of a work by Philo being introduced into Jewish-Arabic literature¹. The very fact of his name being mentioned is interesting from various points of view, and shows that the Egyptian Jews under Moslem rule not only endeavoured to enrich their own literature by original works, but also to render older works accessible to the reading public.

T-S. 13 Ka.¹

(Recto.)

. . . . .

פי קולה לא תחמוד

אלבאב אלאול פי דכר מקדמאת אלאסכנדראני

קאל למ אעטא אלבארי גל תנאוה הדיה אלעשר אלכלמאת לבני ישראל

מע סאיר אלתוראה פי אלבריה ולם יכן דלך פי מדינה אנאב פי דלך באן

¹ For a quotation from Philo by Saadyāh see my *Third Article*, vol. XVI, p. 103.

קאל דלך בסבב מא וקע פי אלמדין מן אלמעאצי מן עבאדה אלאותאן וגיר
 דלך פנזה אללה עז וגל תוראתה מן אן ינולחא פי מוצע יגרי פיה מתל
 דלך ואנולחא פי אלבריה אלטאהרה מן דלך ועלי אלגבל אלכ(?)ת ואלמקדם
 קאל וגואכ אכר איצא והו אן אללה עז וגל למא אב . . . ל ואראד אן
 יורתהם אלארץ ויעטיהם אמואל . . . אחב קבל אן יודכלהם ויעלמהם קאל
 ומתל דלך מתל רגל כאן לה ולד ואראד אן יחבה ויריד אן ינחלה מאלה
 פהו קבל דלך יחתאן אן ידבה ויעלמה חם יפון אליה מאלה ומלכה . . .

TRANSLATION.

Chapter I. Prolegomena of the Alexandrian.

He says: Why did the Creator give the Ten Commandments to the children of Israel, as well as the rest of the Torāh in the desert, and why did this not take place in a town? The answer is that this was done on account of the idolatrous practices which took place in the cities. God considered his Torāh too exalted to be revealed in a place where such things were carried on, and gave it in the desert which was free from them, and on a sanctified mountain. Another answer is that when God . . . desired to present them with the land [of Kanaan] and wealth . . . This is compared to a man who has a son. He desires to love him, and to hand over to him all his property. But before doing so he must be educated and taught, and the property is, then, given to him . . .

XXI.

Paper, four leaves, 18.5 × 14 cm.

This fragment contains part of a commentary on the Book of Esther, probably by Saadyāh. The writing is so faded, and the whole fragment in so dilapidated a condition, that the examination of this question must be deferred. The colophon, however, I cannot refrain from publishing at once, as it is one of the earliest to be found in a Jewish MS. The writer mentions the year 4765. The name of the month is not legible, but the day was the 20th, and a Wednesday, as may be gathered from the remaining letters רב. The month was probably Kislēv, and the whole date corresponds to Dec. 6, 1004, which was a Wednesday.

T-S. 8 Ca.¹

אני גרשון בר יוסף הלוי כתבתי . . . . .
 ומשלי ומגלת אסתר . . . לבני יוסף בר גרשון
 הלוי ואגמר . . . רב[יעי] בשבוע
 . . . . . בכ [כסליו] שנת ארבעת אלפים ושבע
 מאות וששים וחמש שנים ליצירה

XXII.

Paper, two leaves, 12 × 14.5 cm.

The third fragment offers greater technical difficulties, the text being broken to such an extent that it is untranslatable. The fragment deserves, however, publication because it introduces a new name into Jewish-Arabic literature, viz. that of Isaiah Hallēvi b. Mishāēl. This man seems to have lectured on Philosophy, and as the superscription of the fragment tends to show, compiled a book on the human soul on the basis of works of Gentile scholars. The fragment only consists of the usual preface of religious character and part of the introduction.

On the basis of Ps. civ. 4 the author discusses the nature of angels. Here are a few passages: "God is the creator of the angelic spirits, which are simple [substances] or abstract souls without any material component part." "The substance of the soul is a simple one, and constantly in motion." "The word להט [of the verse in question] expresses the movement of the soul, because it is a glittering spark and constantly moving." The author evidently drew upon Ibn Sinā's *Psychology*¹, but in the manner of Jewish Aristotelians he interpreted the same ideas into the text of the Bible.

T-S. 10 Ka. 4⁴.

מקאלה פי אלנפס ממה עני בגמעהא מן כלאם (Fol. 1 verso.)
 אלעלמא ישעיהו הלוי בר מישאל זל עם חסירי ישראל
 קאל כפתתחא אלחמד ללה גל הנאזה ותעאלי גדה ותקדסט אסמאזה עז

¹ See Landauer's publication in *Z.D.M.G.*, vol. XXIX, pp. 335-418.

פאסטסלם כל שי לקדרתה וְגַל פתואצע כל שי לעטמתה וטהר פדכל
 כל שי פי מלכתה ובטן ו(?)לם יעוב שי עלי עלמה ואנעם נעם אלכלאיק
 במטטאהר פצלה בראהם פי מסתפתח אלפטרֶה בהא הִם אנתדאהם פי
 תצרף חאלאתהם בפצלהא תם גַעַל פיהם מן אהאר אלצנע ותצאריף
 אלתדביר מא ידל עלי כאלק אחסן כלקה ומאלך אנפֹד קדרתה ואמרה
 פתבארך אללה אחסן אלכלאקין אמא בעד פיגב אן חעלם יאכי והב אללה
 לך אלסלאמה וכתם לך באלסעאדה ואעֹד באלחק וגמלך באלעקל

(Fol. 2
recto.)

למא תכלם פי מעני אסמא אלמלאיכה . . . . חקיקֶה אלמעני אלדי ידל
 עליה היא אלקול אעני ע[ושה מלאכיו] רוחות וגו' פהו אנה גל ועז כאלק
 דואת אלמל[איכה] . . . . את בסאיט אעני אנפס מגדרֶה לא היולי להא
 ואי . . . . ע אפאצל אהל אלדיאנאת ואו . . . . וצל גירהם איצא גי . . . .
 אסמאהם . . . . אלדאל עלי גוהר אלהוא ללמש . . . . אלבסיטה ומשאבהה
 אלאנ . . . . זאסתפאץ אללן . . . . ללמנ(?)אנסה פי נפס אלגוהר וכדלך איצא
 נקול פי תסמיתה [ל]לנוע אלאכר באסם גוהר אלנאר לקולה אש לוהט
 ודלך למא כאן גוהרהא נוע גוהר אלנפס וכאן גוהר אלנפס בסיטא מתחרבא
 דאיצא יסמו עלוא אלי טביעתה ונא . . . . א פי אלאמור אלעלמיה מתי תשבת
 בהא וכאן . . . . אל . . . . שביה ידרא אעני בסיטא מתחרבא . . . . מא יסמו
 עלי . . . . ונאפרא פי אלגוהר אלנסמיה מתי . . . . גוהרהא באסם גוהר
 אלנאר לחאל מש . . . . ל וצורה אחרכה איצא לא למשאבהה א . . . . נסה
 או כאן קד תבין מן אלעלום אל . . . . ה וגיר אלדיאניה איצא אן
 דואת אלמלאיכה . . . . יקה ללמואר או כאנת מן אלטביעה אלגליטה
 ונוע מן אלאלהיות אלמפארקה ללמואר פארא כאן אלאמר פיהא הכדי
 פליסת אדן הוא ולא נאר או הדין אלגוהרין אנסאם ואנזא לעלם אלכון
 ואמא מעני לוהט פדאל [עלי] חרכתהא איצא לאנה למע שעאעי מתחרבא
 דאימא . . . . מא אן נפס אלאנסאן אלבסיטה אלנאטקה תשמא באה . . . .
 אשכאץ אלמלאיכה אלמ[ס(?)מי]ן רוחות

(Fol. 2
verso.)

HARTWIG HIRSCHFELD.